

วารสารคำพิพากษาศาลฎีกา ของสำนักงานอธิบดีผู้พิพากษภาค ๑

ฉบับที่ ๗ ประจำเดือน ก.ค. ๒๕๖๐

คดีโมเสเร่ คำฟ้องโจทก์เคลือบคลุมได้หรือไม่

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๑๖๑๖/๒๕๕๙

คดีโมเสเร่ จำเลยให้การว่าคำฟ้องโจทก์เคลือบคลุม ศาลชั้นต้นมิได้มีคำสั่งให้โจทก์แก้ไขคำฟ้อง ถือว่าศาลชั้นต้นใช้ดุลพินิจพิจารณาแล้วว่าคำฟ้องของโจทก์ไม่เคลือบคลุม ต้องถือว่าประเด็นเรื่องคำฟ้องของโจทก์เคลือบคลุมหรือไม่ เป็นอันยุติไปตามสภาพที่ศาลชั้นต้นมิได้มีคำสั่งให้โจทก์แก้ไขคำฟ้องตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา ๑๙๑ วรรคสอง ซึ่งเป็นบทบัญญัติพิเศษให้การดำเนินคดีโมเสเร่สามารถดำเนินไปได้อย่างรวดเร็ว

ผู้ค้าประกันเป็นผู้บริโภคจึงฟ้องคดีต่อศาลที่ผู้ค้าประกันมีภูมิลำเนาอยู่ในเขตศาลนั้นได้

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๘๗๓๗/๒๕๕๙

ตามมาตรา ๓ แห่งพ.ร.บ.วิธีพิจารณาคดีผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๕๑ มิได้ระบุไว้ชัดแจ้งว่าผู้บริโภคหมายถึงเฉพาะบุคคลที่เป็นผู้บริโภคในมาตรา ๓ แห่งพ.ร.บ.คุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ.๒๕๒๒ เท่านั้น ทั้งตาม พ.ร.บ.ว่าด้วยข้อสัญญาไม่เป็นธรรม พ.ศ.๒๕๔๐ มาตรา ๓ ได้ให้ความหมายคำว่าผู้บริโภคให้หมายความรวมถึงผู้ค้าประกันด้วย จำเลยที่ ๒ ผู้ค้าประกันการเช่าซื้อของจำเลยที่ ๑ ซึ่งต้องร่วมรับผิดชอบอย่างลูกหนี้ร่วมจึงเป็นหนี้เกี่ยวพันที่ไม่อาจแบ่งแยกจากกันได้ จำเลยที่ ๒ ก็ควรได้รับสิทธิประโยชน์เช่นเดียวกับจำเลยที่ ๑ ผู้เช่าซื้อ จึงถือได้ว่าจำเลยที่ ๒ เป็นผู้บริโภคตามความหมายของคำว่า ผู้บริโภค แห่งพ.ร.บ.วิธีพิจารณาคดีผู้บริโภค พ.ศ.๒๕๕๑ มาตรา ๓ ดังนั้น การที่โจทก์ฟ้องจำเลยทั้งสองเป็นคดีนี้ต่อศาลชั้นต้นที่จำเลยที่ ๒ ซึ่งถือได้ว่าเป็นผู้บริโภคมีภูมิลำเนาอยู่ในเขตศาล ย่อมเป็นการฟ้องคดีต่อศาลที่ผู้บริโภคคนหนึ่งมีภูมิลำเนาอยู่ในเขตศาลแล้ว และเมื่อหนี้ของจำเลยทั้งสองที่มีต่อโจทก์เป็นเรื่องการเช่าซื้อ การค้าประกันมูลค่าความแห่งคดี ย่อมเกี่ยวข้งกัน โจทก์ชอบที่จะฟ้องจำเลยทั้งสองเป็นคดีเดียวกันต่อศาลชั้นต้นนี้ได้